

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titulus XVIII. De Appellationibus, Recusationibus & Relationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](#)

OBIICIES. Retractatur sententia legiti-
mè lata prætextu instrumenti noviter reperti. *l. un.*
Cod de sent. advers. fiscum. l. imperatores. vers. tamen f.
de re jud. Ergò male assertur sententiam rescindi
non posse. Respond. Retractatur sententia in causis
publicis v. gr. Reipublicæ vel Ecclesiae, & si fue-
rit petita restitutio Conced. in causis privatis Neg.
Gonzal. in cap. suborta. b.t. num. 8.

TITULUS XVIII.

De

Appellationibus, Recusationibus & Relationibus.

QUÆRES 1. Quid sit appellatio? Resp.
Appellatio est ab inferiori judice ad supe-
riorem ratione gravaminis facta provoca-
tio; quæ quoad substantiam est Iuris naturalis, cum
sit species defensionis, & in Innocentia præsidium
comparata; quoad modum autem & solemnitates,
est juris positivi; alia est judicialis quæ sit ab acti-
bus judicilibus, alia extra judicialis & improprie-
dicta quæ sit ab actibus & decretis extra judicia-
libus, v. gr. ab Elezione, vel collatione beneficii.
dicitur impropria, eo quod non necessario requirat
judicem à quo fiat, cum etiam à parte litigante, quæ
gravamen infert appellari possit.

QUÆRES 2. An appellationi interpositæ
semper deferri debeant, & quis sit appellations nite
factæ effectus? Respond. Appellatio si ex justa cau-
sa interponatur, admittitur, si vero frivole, v. g. ani-
mo, mo-

mo, morandi solutionem vel protrahendi judicium tanquam temeraria rejicitur. Rite interpositæ effectus est duplex, unus devolutivus, alter suspensivus. suspensivus est, per quem sententia Iudicis à quo ejusque jurisdictione totaliter suspenditur, ita ut is pendente appellacione nihil circa rem judicatam attentare aut innovare possit. *I. un. ff. nihil innovari appellat. interpol.* & si quid innovaverit, per judicem appellationis statim & ante omnia revocari & irritari debet; *cap. 45. b. t.* devolutivus est quo jurisdictione Iudicis à quo non solum suspenditur, sed etiam Causa super quam appellatur ejusque cognitio cum omnibus accessoriis ab inferiori Iudice devolvitur ad superiorum.

QUÆRES 3. Quinam appellare possint? Respond. Appellare regulariter permisum est omnibus, non solum illis qui per sententiam definitivam condemnati sunt, sed & aliis quorum interest *I. i. ff. de appell. recip.* Sic fidejussor pro eo, pro quo fidejussit, procurator mandatum habens pro Domino, tutor & curator pro pupillo & minore, Dominus pro subdito, pater pro filio, appellare possunt; & humanitatis ratione receptum est, ut pro damnato ad supplicium, quilibet provocare possit, *I. 6. ff. b. t.*

QUÆRES 4. In quibus causis appellatio permissa sit? Resp. Appellare licet in omni causa, tam civili, quam criminali, *cap. 5. b. t.* nisi id expressè reperiatur prohibitum; hoc tamen discrimine, quod jure civili non appelletur nisi à sententiâ, vel interlocutoria vim definitivæ habente, Iure autem Canonico ab omni interlocutoria, immo & ab omni gravamine, etiam extra judicialiter il-

Iato, vel inferendo appellare liceat. cap. 5. § 59.
 b. t. quod tamen per Concil Trid. taliter emendatum &
 mitigatum est, ut ab ordinario appellari nequeat,
 nisi à sententia definitivâ, vel interlocutoria vim
 definitivæ habente, vel ab actu qui damnum irre-
 parabile in se continet, cuiusmodi est, incarceratio,
 tortura, suspensio, excommunicatio interdictum.
 excipiuntur tamen quidam causas, quibus applica-
 tio non recipitur. 1. in unâ causâ tertio appellari
 nequit, cap. 65. h. t. l. 1. cod. ne liceat in unâ eademque
 causa. Quia leges justum præsumunt, quod tribus
 conformibus sententiis firmatum est. 2. Contra-
 max non appellat. 3. Cod. quorum appell. non recip.
 3. Confessus. 4. In factis notoriis. cap. 5. l. 3. § 14.
 b. t. 5. Convictus de crimine falsæ monetæ. l. 1.
 Cod. de fals. monet. aut læsæ majestatis, l. constitutio-
 nes. ff. b. t. aut hære' eos, aut de raptu virginis. 6.
 Condemnatus pro debito publico aut fiscal. 7. In
 causis criminalibus ex consuetudine non permitti-
 tur appellatio. 8. Ab omni causa commissâ cum
 hac clausula *appellatio remota non appellatur*. 9. A
 correctione morum & censuris, saltem quoad effe-
 ctum suspensivum. Trid. Sess. 13. cap. 1. de reform.

QUÆRES 5. A quo Judice appellare liceat.
 & ad quem appellari debeat? Respond. Ab omni
 Judice inferiore, qui sententiam tulit, appellari
 potest, tam ordinario, quam delegato; debet au-
 tem appellatio fieri ad Iudicem superiorem, non in-
 feriorem vel parem, quia par in parem & inferior in
 superiorem nullam habet Iurisdictionem; appellari
 non potest à Papâ, vel Imperatore superiorem non
 recognoscente, quod adeo verum est, ut ii, qui à Papâ
 ad

ad Concilium generale provocant, ipso facto excommunicati existant.

QUÆRES 6. Coram quo appellandum sit? Respond. Vel coram Iudice sententiam ferente idque stante pede & vivâ voce, vel coram notario & testibus, causâ tamen appellationis in scriptis porrectâ, *cap. I. de Appell. in 6.*

QUÆRES 7. Quo tempore appellatio interponi debeat? Respond. Circâ appellationem quatuor potissimum tempora oblevanda veniunt quæ fatalia appellationis vocantur. Primum est tempus sive fatale interponendæ, quod tam de jure Canonico quam Civili includit 10. dies à sententiâ latâ, vel gravamine computandos. Secundum est tempus petendi & recipiendi Apostolos; sunt autem Apostoli litteræ dimissoriæ quas judex à quo ad judicem ad quem dirigit in testimonium & fidem interpositæ apud se appellationis, quod tempus jure utroque 30. dies compellebitur, infra quos si Apostoli non petantur appellationi renuntiatum censemur, & ea deserta præsumitur, *I. 24. Codic. de appellat. Mynsing. Cent. 4. observat. 36.* sunt autem hi 30. dies continui & currere incipiunt, à die vel potius notitia sententiæ latæ. Tertium est fatale introducendæ, id est Apostolos Judici superiori præsentandi, quod de Jure Communi lex mensis includit, qui currunt non à die latæ sententiæ, sed appellationis interpositæ. *I. 2. Cod. de tempore appellat.* Quod tempus tamen ex Causâ à Jure restringi & terminus angustior præfigi potest. Quartum est tempus appellationis prosequendæ, ad quam prosequendam de Iure annus, excusâ

tamen biennium conceditur, *Authent. ei qui. Cod. de temp. appell.*

QUÆRES 8. Quid sit supplicatio? Respond. Supplicatio appellationi affinis est appellatio aliqua impropriè dicta per quam allegatâ laſſione ſive gravamine, petitur, ut lenientia contra ſupplicantem lata retractetur, ex merâ gratiâ & benignitate Principis, quia ordinarium appellatio- nis remedium non competit, cum à ſententiâ ſupre- mi Principis appellari non poſſit, ideoque æquum videtur, ut ei remedio extraordinario ſucce- ratur.

QUÆRES 9. Quid sit recusatio? Respond Recusatio, quæ in multis cum appellatione conve- nit, definitur, judicis vel ipsius Iurisdictionis pro- pofitâ Causâ ſuspicionis declinatio. *cap. 39. de off. de leg.* Hæc ſi legitima fuerit, non aliter ac appellatio Iudicis jurisdictionem ſuspendit. ea proponenda eft ante litis confeftationem cum fit fori declinato- ria; & quidem in scriptis, causâ ſuspicionis expreſſâ; ut ſciri poſſit, an cauſa recusalionis legitima ſit nec ne; *l. fin. Cod. de Iudic. cap. 20. de re iudic. cap. 61. de appellat.* Cujus cognitio non ad Iudicem ſed ad unum vel plures arbitros, à partibus eligendos per- tinet, quibus Iudex recusatus ad deducendum ſu- ſpicionis articulum certum tempus præfiget. *cap. 29. de off. de leg.*

QUÆRES 10. Quid sit relatio? Resp. Relatio eft Iudicis inferioris de jure dubitantis ad Papam vel aliūm Principem missa consultatio, ut ſciat quid in Iudicando ſequi debeat, *cap. 63. b. t.* Quæ locum habet quando in causâ controversâ vel nullum jus expressum habetur, vel ambiguum eft

&

& dubium propter diversas interpretum sententias;
Eius effectus est, quod per eam Iudicis inferioris
jurisdictio suspendatur, ita ut non possit in causâ
procedere vel aliquid immutare.

TITVLVS XXIX.

De

Clericis Peregrinantibus.

QUÆRES. Quinam hoc titulo sint cle-
rici peregrinantes? Respond. Licet di-
spositio hujus tituli ad omnes tam laicos
quam Clericos, ex devotione vel aliâ simuli causâ
ad limina Apostolorū peregrinantes extendi possit,
potissimum tamen de iis, qui animo appellandi Ro-
mam profiscuntur, intelligenda erit; hæc enim
profectio vim & effectum Appellationis continet,
modo intra 10. dies à latâ sententiâ vel gravamine
fiat, cap. uni. b.t. Unde sicut judex à quo, pen-
dente appellatione nihil innovare potest, ita & in
peregrinantis præjudicium quidquam attentare, b.t.
prohibetur.

TITULUS XXX.

De

Confirmatio utili vel inutili.

QUÆRES I. Quid sit confirmatio? Resp.
Est approbatio sententiae ab inferiori Iudi-
ce latæ; sententia enim à quâ appellatum
est non semper retractatur, sed quandoque etiam
confirmatur - ut dum judex ad quem pronuntiat,
bene